

Dwie drogi (Ta kobieta w sukni róż...)

Nie połączą nigdy się długie zimy ani lata:
inne mają charaktery, inną barwę, inną woń.
Nie przypadkiem przez świat mkną drogi dwie – i ta, i tamta,
tamta trzusi nasze nogi, a ta duszę jętrzy wciąż.

Ta kobieta w sukni róż - najpiękniejszej barwie lata,
przekonuje, że rozłąka nie obędzie się bez łez,
to dlatego, że przed nią są dwie drogi – ta i tamta,
tamta cudna, ale złudna, ta powagą budzi lęk.

Choćbyś głową walił w mur albo o odpowiedź błagał,
choćby wielkie namiętności cię zawiodły nie wiem, gdzie,
przez świat stale będą szły drogi dwie – i ta, i tamta,
bez nich, jak bez ziemi, nieba, żyć na świecie nie da się.

Ta kobieta w sukni róż - najpiękniejszej barwie lata,
przekonuje, że rozłąka nie obędzie się bez łez,
to dlatego, że przed nią są dwie drogi – ta i tamta,
tamta cudna, ale złudna, ta powagą budzi lęk.

To dlatego, że przed nią są dwie drogi – ta i tamta,
tamta cudna, ale złudna, ta powagą budzi lęk.

Две дороги (Эта женщина в окне...)

Не сольются никогда зимы долгие и лета:
у них разные привычки и совсем несхожий вид.
Не случайны на земле две дороги -- та и эта,
та натруживает ноги, эта душу бережит.

Эта женщина в окне в платье розового цвета
утверждает, что в разлуке невозможно жить без слез,
потому что перед ней две дороги -- та и эта,
та прекрасна, но напрасна, эта, видимо, всерьез.

Хоть разбейся, хоть умри - не найти верней ответа,
и куда бы наши страсти нас с тобой ни завели,
неизменно на земли две дороги - та и эта,

без которых невозможно, как без неба и земли.

1985

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Lilah, dodano 25.08.2019 08:26

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.